Svensk Canada-Tidningen.

The Swedish Canada News.

ÅRG. (Year) 20. Lösnummer 5 Cents. 9. MANDAGEN DEN 4 DECEMBER 1912. Entered as Second Class Matter at the Post Office Department at Winnipeg, Can. and Grand Forks, N. D. 49.

Pub. Library Jan 13

ÖGON SOM SE.

Af Ward Muir.

Öfversättning för S. C. T. af **Arvie Queber.**

— Inträde två pence!

Han sade inte "tuppence", ty han bibehöll alltför stor värdighet att begagna gatuspråket. Han sade "två pence", och detta belopp föreföll på grund af det pompösa uttalet större än vanligt, särskildt då man betänkte att detta belopp beredde tillträde till ett elegant palats upplyst af ett formlig eldhaf utan att det kom att taga så särdeles djupt hål i portmonnän.

— Inträde två pence!

Elsa Wilmot hörde inte orden, ej heller observerade hon den ståtliga uniformklädda person som yttrade dem. Hon stod i den af myriader ljus strålande ingången till Liverpools förstads kinematografteater och betraktade med stort intresse anslagstaflan, å hvilken tillkännagafs de bilder som förevisades där inne. Och de voro i sanning förvånande bilder, hvilka hade förmåga att reta en människas kuriositet: "Den mystiske friaren", (ett härresande drama bland Apacherna), "Då klockan gick baklänges" (komisk), "Grand National Steeplechase" (de finaste bilder som någonsin tagits af en kapplöpning), "Resa genom California" (sport och solsken vid Stillahafskusten), samt "Alla veckans nyheter i lefvande bilder".

— Inträde två pence! dundrade den uniformkladde dörrvaktaren. Men Elsa hörde icke på honom. Hennes ögon voro fastnitade vid tillkännagifvandet om en "Resa genom California" och hennes ögon hade ett långtande uttryck.

California! Det var ju hennes hem. Liverpool, den smutsiga sjöstaden i Lancashire, var ej hennes hem och kunde aldrig blifva det. Hon bodde i Liverpool, hon arbetade i Liverpool liksom ett dussin andra maskinskrifverskor som blifvit ditsända af Anglo-Pacific Fruit Shippers, Incorporated, från hufvudkontoret i San Francisco. Men den plats man bor på, den plats man arbetar på, blir inte alltid ens hem. Hvilket som hälst af de välljudande namnen på de gamla städerna i Guldstaten — Los Angeles, Palo Alto, Santa Cruz, Monterey (är inte själfva ljudet melodiskt?) — läto mera hemlikt för henne än Liverpool, ehuru hon icke sett dem sedan barndomen.

Hon skulle aldrig återse California, utom i den form som nu erbjöd sig, om hon kunde afvara de två peneen — i bilder, kamerans nakna, färglösa och döda produkter. Och dock fans det en alldeles maktpåliggande orsak för henne att besöka California. Det var ju för Jim!

Jim, som hade anställning vid samma firmas Londonkontor, hade af läkaren beordrats att återvända till California. Detta var en "order" som var lättare att gifva än att åtlyda, något som lungspecialisten nog också hade fattat; ty Jim var tvungen att sitta vid sin pulpet i London och kämpa för brödbiten, ock, samma hur mager han var eller hur den besvärande hostan tilltog.

Före hostans utbrott hade han arbetat som en slaf, ej blott för brödbiten utan för att skapa sig en inkomst på hvilken han kunde gifta sig — gifta sig med maskinskrifverskan Elsa som var skild från honom genom den 200 mil långa järnvägsresan mellan Liverpool och London. Elsa, den gråögda, praktiska, men, tyvärr, äfven fattiga Elsa!

Elsa skulle med förtjusning hafva giftat sig med Jim, med eller utan hosta — ja, hon skulle ha tagit honom till världens ända där det var frisk luft och solsken att få, samt vårdat honom tills han blef frisk. Men resor äro ej afsedda för fattiga maskinskrifverskor och kontorsmän, och hennes giftermål, hvilket för länge sedan uppskjutits, tycktes nu vara längre bort än någonsin. Det är visserligen sant att han skref från London att han ej var sämre; men han var ej heller bättre. Om han endast kunde resa tillbaka till California! Ack, om endast hon och Jim tillsamman kunde resa tillbaka till California!

Hon betraktade dörrvaktaren. Hon hade en viss förmåga att betrakta folk med en genomträngande blick, att läsa dem, att beräkna deras värde på ett sätt som var besvärande; ty det var icke alla som kunde uthärda den forskande blicken från de ärliga grå ögonen.

— Tuppence! sade hon för sig själf, i det hon öfversatte den uniformkläddes bombastiska språk till dagligt talesätt. — Tuppence har jag visst inte råd att kasta bort! Men hon var född i California; och dessutom var hon trött, mycket trött. Arbetet på kontoret, som alltid var ansträngande, hade denna dag varit så i ovanligt hög grad. I jämförelse med de andra stenograferna hade hon en svårighet att öfvervinna, men hon talade aldrig därom med någon. Och denna svårighet gjorde hennes kamp ytterst svår.

Elsa hade gått in. Hon hade fått för prästelsen att en gång för alla se sitt hemland, det land som kanske kunde bota Jim. Till och med då hon gick in förebrådde hon sig själf för sin svaghet, ty hon hade inte för mänge "tuppence" att kasta bort. Men då hon utmattad sjönk ned i sätet kände hon med sig att hennes utgift kanhända ändå inte var så förfärligt klandervärd.

En biografteater har emellertid en brist, sak samma hur sinnrikt underhållningen än måtte vara anordnad, och det är att man inte kan insamlingsa ser hvad man kommit för att se. Det uppföreställning, som oafbrutet pågår från middag till midnatt, kan gärna icke begära att först få se det man önskar. Då Elsa slagit sig till ro på ett tvåpenny stol, hade hon ett tillfälle att fara genom hela världen i sällskap med de bilder som tågade förbi på täcket. Hon lockades till ett matt skratt genom de komiska situationerna i "Då klockan gick baklänges", samt visade ett nästan lefvande intresse i "Den mystiske friaren" och hans här af Apacheindianer. Hon fick se nästan hvarenda film på repertoaren med undantag af resan genom California.

Genom att studera programet fick hon veta att hon med tiden skulle komma till Californias kust, men först måste hon betrakta alla veckans nyheter, och det med en viss förargelse som hon erfor att bland andra nyheter skulle hon uppvaktas med en film med titeln: "Vära kungliga gästers landstigning i England".

Hon brydde sig inte ett dyft om de kungliga gästerna, czaren och käjsaren — ej så mycket för att hon var amerikan, utan fastmer af det skäl att besöket inte kunde hafva den ringaste betydelse för henne. Men det oaktadt var det betydelsefullt för henne, ty såsom saken utvecklade sig hade detta besök större betydelse för henne än för någon annan i det britiska riket.

Vi vilja i förbigående anmärka att dessa majestäter, czaren af Eastria och hans kusin, käjsaren af Reichland (hvilkas namn voro anmorlunda angifna på programet) hade gjort något utomordentligt då de möttes på engelsk mark och sällskapade med hvarandra och med Englands konung. I diplomatiska kretsar benämdes besöket såsom "högst betydelsefullt". Visserligen fans det ingen som kunde säga hvilken betydelse mötet hade, men detta hör till de diplomatiska artigheterna. De behöfva tolkas.

Det faktum att czaren och käjsaren reste in till Folkestone på samma kungliga ångslup var ett otvetydigt bevis på deras vänskap. Men om deras vänskap var så djup, kunde det lätt hända att Eastria och Reichland stode i begrepp att ingå ett förbund. Å andra sidan, om de ämnade taga ett sådant steg, hvarför skulle de då mötas i England i fredligt syfte? Om Eastria och Reichland, de två största makterna på kontinenten, skulle ingå förbund, vore krig oundvikligt — Frankrike måste ingå förbund med England och måhända draga Förenta Staterna med, och därefter måste det ena förbundet bekämpa det andra för att bevaka sina egna inträssen och bibehålla öfverväldet. Hade czaren och käjsaren ingått förbund? Ingen hade reda på den saken. Följden var att nationerna voro närvösa, börserna hysteriska och tidningarna buro spår af den mäst utomordentliga spänning.

Allt detta var af föga inträsse för Elsa Wilmot, trots hon, ehuru endast en vanlig löneslaf, var långt ifrån okunnig i politiken. Men Jim och Jims hosta samt problemet att anskaffa nödiga medel för deras giftermål eller för återresan till California eller bådadera, ladé beslag på hennes tankar i så hög grad, att hon ej brydde sig om alla czarer och käjsare i världen.

Hon blickade inträsselöst på bilderna på täcket. Hon såg Folkestones hamn, de oräkneliga flaggorna som svajade för brisen, den kungliga ångslupens vädliga skrof som plöjde vågorna och en skara torpedbåtar som bildade en hedersvakt omkring den kungliga slupen, samt de hvita molnen som kännetecknade valkomstsaluten. Hon såg slupen lägga till vid kajen och därefter soldater och matroser uppställda i gif akt. Och så gjorde filmen ett af sina vanliga hopp och hon blickade ned på landgången, hvilken sluttande sträckte sig från den kungliga ångslupen och ned på kajen.

Kinematograffotografen hade som vanligt skaffat sig en ypperligt ställning för sitt instrument. Elsa kunde i likhet med hela publiken i två penny-salongen se hela den landgång som de kungliga gästerna stodo i begrepp att beträda. De sågo hvarenda tum af den mattbelagda vägen och de tycktes stå på kajen på endast ett par fots afstånd. Och just som de betraktade denna scen sågo de två figurer komma gående fram öfver den kungliga slupen, beträda landgången och marschera rätt emot publiken — två män, bugande och leende, två af Europas mäst fruktade potentater, czaren af Eastria och käjsaren af Reichland.

Då man rätt tänker på saken var det ju ett underbart mästerverk att denna två penny-publik i Liverpool på detta sätt kunde betrakta denna riksviktiga tilldragelse. Men vi äro blaserade och fästa oss ej vid dylika underverk. Men det fans i denna publik en som icke var blaserad, det var den demokratiska amerikanska flickan, Elsa Wilmot.

Denna, som suttit och gäspat då den kungliga filmen tillkännagafs, stirrade nu på täcket i andlös spänning. Hennes ögon hade sammandragits, pupillerna voro fastnaglade vid bilderna på täcket som om hon ville sluka de kungliga majestäterna då dessa gingo nedför landgången och deras ansikter blefvo allt tydligare och tydligare, tills de slutligen i onaturlig storlek, leende och bugande, passerade rätt förbi Elsas näsa. I samma ögonblick klickade filmen och täcket höljdes i mörker, men upplystes strax därpå igen och förvisade kajen, det lysande följet af höga dignitärer samt i midten Folkestones mayor hvilken iklädd ämbetskappa och kedja höll välkomsttalet för de ädla kusinerna som nu i högst tio minuter hedrade samhället med sin närvaro under väntan på tåget som skulle föra dem till Windsors slott. Så tog filmen åter ett hopp och man såg tåget ånga iväg från Folkestones kaj, mellan rader af barhufvade människor som hurrade för de i vaggonerna befintliga majestäterna. Men denna final brydde Elsa sig ej om — det som hade satt henne i spänning var själfva landstigningen.

— Jag har upptäckt hemligheten! hviskade hon närvöst för sig själf. Jag har upptäckt hemligheten! Denna skall skaffa mig pängar — pängar! Med dessa pängar kan jag taga Jim hem till California! Kanske jag till och med kan få pängar nog att resa med och då kunna vi gifta oss.

(Forts.)

Ra[illegible] mot Kvacksalvare.

173 annonserande "doktorer" häktas på en dag för brott mot Förenta Staternas postlagar

Förenta Staternas generalpostmästare Hitchcock, beordrade för en tid sedan sina inspektörer öfverallt i landet att hålla ögonen på kvacksalfvare, som använde posten till bedrägligt syfte. En grundlig undersökning igångsattes med det resultat, att postverket den 20 nov. lät häkta 173 personer i 73 af landets städer, emedan de på ett aller annat sätt ha förbrutit sig mot landets postlagar. Dessa "doktorer" anklagas för att ha skickat giftiga eller absolut värdelösa mediciner genom posten till patienter, som fått dyrt betala för smörjan, eller ock i bref förhandlat om utförande af brottsliga operationer m. m. Postinspektörerna började undersökningen med att noga studera doktorsannonserna i tidningarna. Då de funno någonting misstänkt, skrefvo de under fingerade namn till doktorerna och begärde hjälp, samt erhöllo också mycket riktigt svar med uppgift på, hur mycket kuren skulle kosta. Så sände de t. ex. till en af doktorerna i Omaha, Neb., ett bref, hvilket de undertecknat med namnet Martin S. Severnsen, Flandreau, S. D., och hvari begärdes utförandet af en brottslig operation å en ung flicka, som "råkat illa ut". Doktorn svarade, att han trodde sig kunna hjälpa patienten och uppgaf den summa han begärde för hjälpen. På samma sätt har det gått till utefter hela linien, påstå vederbörande. Ett stort antal af de arresterade kvacksalfvare tyckas förnämligast ha haft [illegible] fördrifning som yrke. Andra däremot ha genom braskande annonser lurat folk att köpa mediciner, som [illegible] varit komplett odugliga och un[illegible] farliga. Post[illegible] ha gjort en [illegible] ags åtta da[illegible] [illegible]arne. N[illegible] antal med[illegible] och dokt[illegible] i länglig[illegible] der snutit al[illegible] på stora mer på dylikt geschäft.

VÄS.

Vid Göteborgs [illegible] österminen [illegible] och dessutom [illegible] ordn[illegible] [illegible]

Dominion-Parlamentet.

Inträssanta poänger från remissdebatten. — Regeringen tycks sakna klarhet i flottsaken. — Till och med konservativa ångripa maskinens tillvägagångssätt i Macdonald valkrets.

Canadas parlament öppnades formelt den 21 november af hörtigen af Connaught med ett trontal, i hvilket han hänvisade till landets snabba utveckling och hastigt ökade handel samt en del andra allmänt kända saker, såsom att vi i år haft en god skörd, med mera.

Trontalet är emellertid så väl här som hemma af mindre vikt än remissdebatten, under hvilken förhållanden och missförhållanden riktigt kunna synas i sömmarna. Och årets remissdebatt har sannerligen varit en skarp kontrast till trontalet, hvilket visserligen hölls af den kunglige generalguvernören, men som förestafvats af premierminister Borden. Trontalet bestod endast af allmänna fraser, utan att framställa någon definitiv antydan om den lagstiftning de konservative skulle komma att föreslå, och allra minst innehöll det någon upplysning om regeringens flottprogram.

Remissdebatten har däremot ej lidit brist på direkta argument — ja, man har ej ens nöjt sig med att frankasta beskyllningar, utan mr Oliver har till och med varit laddad med edsvurna intyg, hvilka han läst inför församlingen.

Sedan regeringen på öfligt sätt väckt förslag om trontalets godkännande och detta förslag på lika sedvanligt sätt understödts, tog det ej många ögonblick förrän Sir Wilfrid Laurier var på fötterna och började sin kritik öfver regeringens hållning i olika frågor, och han gjorde det på [illegible] om skulle ha varit en fröjd [illegible] Sven A. Hedin i Stock[illegible] denne hedersman ännu lef[illegible] kunnat infinna sig i parla[illegible]. Han uppträdde på ett [illegible]gt och statsmannalikt sätt, men tända ord var skarpt som en [illegible] och vållade regeringen stort bry[illegible]. I trontalet förekom visserligen ingen antydan om regeringens flottprogram, men där sades att man hade upptäckt att England är i en sådan ställning att "det är absolut nödvändigt att käjsarömets försvar betydligt förstärkas, och det utan ringaste uppskof". Sir Wilfrid fäste uppmärksamheten vid de upprepade förklaringar, som afgifvits af premierminister Asquith och sjöministern Winston Churchill, nämligen att "England icke fraktar någon fiende, att landet är beredt och redo att möta hvilken fiende som hälst". Och nu ville sir Wilfrid veta hvem som talade sanning.

Den förre premierministern angat oppositionens frisinnade och patriotiska program angående flottsaken. Han sade: "Då regeringen finner för godt gifva oss del af sitt program, skola vi på denna sida af huset bedöma frågan uteslutande på dess merit, och endast taga hänsyn till våra plikter mot England som engelska undersåtar och våra plikter till Canada såsom canadensare.

Och hvad svarade premier Borden på detta? Jo, han frågade hvarför Sir Wilfrid Laurier hade ändrat sina planer förliden höst, då han ej reste till västern under den bråda skördetiden, utan i stället företog sitt triumftåg genom Ontario. Hvad detta hade med flottsaken att göra torde vara svårt för den oinvigde att förstå; men ett resultat fick man emellertid genom detta svar, och det är att Sir Wilfrids resa genom Ontario varit ovanligt lyckad, trots de konservativa tidningarnas påstående om motsatsen, ty om den varit misslyckad, skulle minsann inte mr Borden haft något att klandra den liberale chefen för.

Efter många krumbukter kom emellertid premierministern så långt, att han ej längre kunde undgå att svara i sak. Hvarenda kotte satt i spänd väntan. Referenterna voro ifriga att nedteckna regeringschefens visdomsord. Nu skulle flottprogrammet föddas. Tydligt var ock för en och hvar, att mr Borden hade något viktigt att framlägga och slutligen kom det i följande ordalag: "Jag vill ej upptaga eder tid med flottprogrammet i dag, ty regeringens proposition kommer inom kort att framläggas för parlamentet och vi skola då få tillfälle att grundligt diskutera frågan. Men det faktum att käjsardömet i dag ej fraktar någon fiende är enligt min förmening intet skäl hvarför vi skulle uppskjuta förberedelserna för farans stund tills den kommer, då dessa förberedelser böra göras i förväg".

Valskandalerna.

Valskandalerna i Richelien och Macdonald valkretsar hafva äfven skarpt kriticerats under remissdebatten. Beträffande valet i Richelieu påpekade Sir Wilfrid huru regeringen sökt köpa sig en seger därstädes. Han citerade följande passus från Sir Rodolphe Forgets tidning La Patrie, där det sades om Sir Rodolphe följande: "Han kommer i regeringens namn, på anmodan af Hon. Robert Rogers, för att bedja valmännen i Richelieu att välja en parlamentsledamot som är i sympati med regeringen.

Och efter denna upplysning vederbörligen publicerats sade Sir Rodolphe i ett tal följande: "Jag har fått ett löfte, ej ett vanligt kampanjlöfte, utan ett värkligt bindande löfte, som jag nu har nöjet meddela eder. Om ni nästa torsdag väljer mr Morgan till er representant, skolen I få den marinjärnväg ni så storligen behöfver, för att er stad måtte få välförtjänt utveckling. Jag kan försäkra er att denna välbehöfliga förbättring, som i tjugo år lofvats eder, skall blifva en värklighet. Ni kommer att få den under nästa session, som öppnas nästa månad. Regeringen vill på begäran af eder representant mr Morgan se att nödiga subsidier beviljas ett hundra tusen dollars, eller två hundra tusen om det behöfs så mycket".

Mutningsförsöket misslyckades i Richelieu, men i Macdonald lyckades man genom terrorism skrämma valmännen från att fritt och otvunget kasta sina röster. Sir Wilfrid beskref kosackväldet i Macdonald och gjorde det på ett så effektivt sätt att premierministern var tvungen att svara. Men svaret innehöll ingenting annat än ett påstående att oppositionens ledare var en "scrap book orator" — en som endast stödde sina argument på lösa rykten. Det skulle mr Borden emellertid ej hafva gjort, ty följden af detta var att Hon. Frank Oliver upprepade beskyllningarna och uppläste edsvurna intyg i massa. Detta tycks hafva tagit skruf, ty senast i förgår höll mr MacLean från South York i Ontario, en konservativ ledamot, ett tal i hvilket han påpekade att såväl konservative som liberale skulle rösta för ett förslag om en grundlig undersökning.

Anslagen för väganläggning.

Sir Wilfrid Laurier talade äfven öfver Highway Improvements Bill, som förkastades vid föregående session. Den konservativa regeringen har utbasunerat att senaten dödade detta förslag, och har användt dessa upplysningar för att slå politiskt kapital. Nu förklarade emellertid oppositionens ledare att detta var osanning. Billen blef antagen i parlamentet men amenderades i senaten, för att göra det omöjligt för en Dominion regering att begagna de under denna lag beviljade anslag att användas så, att man därmed kunde köpa val i ett eller annat distrikt. Och då den sedan kom tillbaka från senaten vägrade regeringen att godkänna amendementet, samt lät hällre förslaget falla. Följaktligen var det regeringen och icke senaten som förkastat förslaget.

Reciprocitetsfördraget.

Under remissdebatten har äfven ett svagt ljus kastats på våra handelsförbindelser med Förenta Staterna. Under valkampanjen förlidet år var det liberala stridsropet "no truck or trade with the yankees". Nu visar handelsstatistiken att vår import från Förenta Staterna under det gångna året ökats med $71,0000,000, under det vår export till Onkel Sams rike endast ökats med $1,000,0000. Nu håller Sir Wilfrid före att en handelspolitik, som endast ökar importen, men håller exporten vid ungefär samma nivå, i längden blir ruinerande, ty man kan väl icke tänka sig att en person som endast ökar sina inköp utan att i lika hög grad öka sin försäljning, måste göra dåliga affärer. Dessutom har Canadas folk fått erlägga öfver tjugo miljoner dollars i tull på de extra $71,000,000 som importerats utöfver fjolårets import. Detta torde öfvertyga till och med den mäst skeptiske att den liberala regeringens handelsfördrag var välbetänkt.

Redistribution.

Innan det konservativa partiet kom till makten yrkade dess ledare på omedelbar distribution efter resultatet af den förlidet år företagna folkräkningen, blifvit kändt, och att ett förslag till ny indelning af valkretsar borde inlämnas genast efter censusrapportens offentliggörande. Orsaken till detta yrkande baserades på den omständigheten att trots folkräkningen ägde rum 1901 den nya valkretsindelningen i föregående årtionde icke ägde rum förrän 1903, en omständighet som de konservative funno allt för klandervärd.

Nu är emellertid faktum det, att den liberala regeringen inlämnade sitt förslag till ny indelning allaredan 1901, men att slutbehandlingen på grund af den konservativa förhaltningspolitiken uppsköts till 1903. Nu är situationen omvänd. De konservativa äro nu vid makten och de liberala i oppositionen. Vi äro nu i slutet af 1912 och ännu har den konservativa regeringen icke inkommit med sitt förslag i ärendet, och intet steg i den riktningen bebådas ens i trontalet. De liberala söka ej att förhala tiden, utan de äro redo att skjuta på.

Denna förhalning kan endast hafva en betydelse, nämligen att regeringen vill bibehålla en sådan ställning, att sak samma hur ett förslag kan komma att göra regeringens ställning ohållbar, inga nya val skola kunna utskrifvas förrän den nya valkretsindelningen ägt rum. För att lugna de västra provinserna har regeringen föreslagit utnämnandet af flera senatorer för västern, men detta kan ej i väsentlig grad lugna allmänheten, ty det är det folkvalda underhuset som man egentligen har att hålla sig till.

Just som tidningen är redo att gå till press meddelar telegrafen att flottprogrammet skall inlämnas till parlamentet i morgon, torsdag. Om mr Borden nu är redo att komma med ett definitivt förslag eller om det endast kommer att hållas i allmänna ordalag får framtiden utvisa.

Från alla land.

Pariserdamerna, besätta nu sina naglar med juveler.

I Bulgariens storting sitter numera endast en socialist.

Vargarna härja nu gräsligt i norra Sverige.

Gerhart Haupmann, tysk författare och dramaturg, har tilldelats årets Nobelpris för literatur.

Danmark har, enligt den nya folkräkningen, 2,800,000 invånare.

Turkiets krigsfångar erhålla dagligen 3½ skålpund bröd för hvar tio man.

Om hela jorden var lika tätt befolkad som Europa, skulle där finnas sex miljarder invånare, mot 1600 miljoner för närvarande.

Londons spårvagnssystem befordrade under detta års sex första månader 798,000,000 personer.

Förenta Staternas armé kostade under 1911 $10,182,000 och flottan $135,556,000.

En kvinna i Danzig, Tyskland, födde nyligen sitt 27de barn. Käjsar Wilhelm lyckönskade henne.

Världens största insektsamling, värderad till $200,000, har testamenterats till Illinois universitet.

Totalproduktionen af alla slags metaller i 1911 var 27,878,282,094 tons och värdet $788,925,046.

Nära 35,000 man hade intill den 16 november dödats och 164,000 sårats i Balkankriget.

Värdefullt fynd. En rik guld- och silfverådra har påträffats vid Hayes, Stanley County, South Dakota. Malmen värderas till $397,12 per ton.

Krig mellan Ryssland och Kina omtalas som en "allvarlig möjlighet", emedan Ryssland håller på att krångla sig in i Mongoliet.

Produktionen af slipad och polerad marmor i Förenta Staterna hade under 1911 ett värde af $7,546,718.

Ryssland, inberäknadt Sibirien, är det femte i ordningen af världens guldproducerande land. Utvinningen under 1911 värderas till $24,865,000.

Legislaturen i Illinois kommer att behandla frågan om privatbankernas utskaffande i nämnda stat. Det lär vara stark opinion mot dylika banker.

Nordbor i Amerika.

Tillbaka igen. Grefve Tage Posse har nu återvändt till Amerika och ämnar sig till Portland, Oreg., där han i tjänst hos C. A. Smith skall studera sågvärksindustri.

Öfverfallen och slagen nästan till döds blef härom kvällen John Holmgren i Thief River Falls, Minn., af en landstrykare. Bofven infångades sedan.

Pressen. Dr Ewald Hallander, f. d. professor vid Upsala College i Kenilworth, N. J., har i dessa dagar ingått i "Svea", Worcester, Mass., redaktionsstab som medredaktör.

En väldig pumpa. Å pastor Aug. Olsons farm i Hilmar-kolonien, Cal., har i höst skördats en pumpa (pumpkin), som är 6 fot, 4 tum i omkrets och öfver ändarne mäter 7 fot, 4 tum.

Sinnessjuk. Martin Olson tillvaratogs härom dagen af polisen i Minneapolis, Minn. Han hade rusat in uti ett hus därstädes och ropat, att två män med skjutvapen och knifvar traktade efter hans lif.

En af de många. Jacob Boethius, välkänd i Lindsborg, Kans., från sin studietid vid Bethany College, är numera lärare i tyska och franska språken vid Lafayette College i Eaton, Pennsylvania.

Ko, som gifver sin ägare god vinst. Christ. Olson, en mäjerifarmare i Freeborn, Minn., har fört noggrann räkning öfver debet och kredit för en ko under ett helt år. Det visade sig, att kon inbragte $115.66 genom mjölk, hvarjämte hennes kalf betingade ett pris af $25. Utom denna räkning kommer emellertid värdet af två quarts mjölk dagligen, som blef åsidosatt för andra ändamål. Under tolf dagars tid blef ej någon mjölk alls från kon sänd till mäjeriet, hvilket ytterligare ökar totalproduktionen.

Femtioårsdagen af sitt bröllop firade härom dagen Carl Carlson och hans maka i Brooklyn, N. Y.

Guldbröllop firades den 14 nov. i Rockford, Ill., af mr. och mrs. Lewis Lundberg i kretsen af barn och nära anförvandter.

Öfverkörd af automobil och så illa skadad, att han sväfvar mellan lif och död, blef härom dagen 65-årige f. handlanden Peter Nordwall i Fort Dodge, Iowa. Automobilföraren, J. G. Larson från Radger, blef senare häktad.

Waldemar Lindgren har afgått som chef för Förenta Staternas Geologiska byrå i Washington, D. C., för att öfvertaga Rogerska professuren i geologi vid Massachusetts Teknologiska Institut. Han kvarstår emellertid som medlem af byrån.

Brandskada. En eldsvåda ödelade härom dagen S. B. Nelsons stallbyggnad söder om Pipestone, Minn., hvarvid åtta hästar innebrändes. Martin och Gullick Sundem, som arrenderade gården, ledo därigenom en förlust af $4,000.

Hedrande uppdrag. Svenske porträttmålaren G. F. A. Morén i Brooklyn, N. Y., har i dagarne mottagit beställning på porträtter i olja af vår täste president, guvernör Woodrow Wilson, samt hans kampanjtalare, ad. vokat David Caskill.

Vansinnig. Af domstol i St. Paul, Minn., förklarades Andrew Swanson härom dagen vansinnig och fördes till värdanstalt. Han hade af fruktan för, att familjen skulle lämna honom, med en knif illa tilltygat sin hustru och två barn.

Fatalt misstag. En farmare Olof Johnson, nära Trenary, Mich., som härom dagen var ute på jakt, sköt därunder på ett föremål, som han misstog för ett rådjur. Föremålet var en annan jägare, Patrick Hines från Cairo, Mich. Hines dog af sitt sår.

Lifsfarligt bränd. Mrs. Ernest Sandberg, som bor i Town of Maine, Minn., rökade härom morgonen stöta omkull en lampa, hvarvid hon fick olja öfver sig och hennes kläder fattade eld. Hon blef så illa bränd, att det är fara för hennes lif.

Oljefynd. På Dahls farm nära Kane, Pa., har vid borrning efter gas eller olja påträffats den näst största gasbrunn, som någonsin erhållits däromkring. Brunnen gifver 1,500,000 kubikfot gas pr. dygn.

Belönad räddningsbragd. F. L. Meneval i Ridgway, Pa., erhöll härom dagen en belöning af $1,000 och bronsmedalj från Carnegies hjältefond, för det han räddade Elna Newberg för något år sedan att öfverköras af det lokomotiv, på hvilket han arbetade.

Skyldig till rån. Wallance Hallberg i Rockford, Ill., som åtalats för att hafva i december 1908 öfverfallit och rånat affoningskassören Albert Lawson vid Nelson Knitting Co., därstädes, blef härom dagen af jury befunnen skyldig. Straffet är från ett till fjorton års fängelse.

Nytt svenskt sjukhus. En lasarettsbyggnad, beräknad att kosta cirka $100,000, kommer att uppföras i Seattle, Wash. Ett svenskt sjukhus har en längre tid funnits i staden, men det befinnes nu nödvändigt att få en egen byggnad. Pängarne komma att anskaffas genom aktieteckning.

Inmanad i arrest för att undersökas rörande sitt sinnestillstånd blef härom dagen i Minneapolis, Minn., Axel Peterson, hvilken hotat att döda mrs. Minnie Nord. Peterson förklarade vid förberedande förhör, att mrs. Nord sökt bringa honom om lifvet genom att lägga gift i hans sängvatten, hvarför han hotat döda henne i själfförsvar.

Skadestånd. Anton Martinson, en arbetare i Sioux Falls, S. D., tillerkändes härom dagen af förbundsdomstol $4,500 ersättning från J. B. Nelson Construction Co. i Mankato, Minn., för skador, som han ådrog sig genom en olycka under arbete vid det nya rådhuset i Brookings, S. D. Martinson hade fordrat $30,000 i skadestånd.

En hård skalle har John Olson i Minneapolis, Minn. Han blef härom dagen öfverfallen, plundrad och som död kvarlämnad å en bakgata i nämnda stad. Den omständigheten, att hans skulle är ovanligt tjock, räddade hans lif. Två landsmän, Richard Henrikson och William Hanson, sitta nu häktade såsom förövare af dådet.

Vägra att begrafva sin döda mor. Sistlidne april blef åttioåriga änkan Maria C. Calvin från Tacoma, Wash., sänd till fattighuset, sedan hennes välbärgade barn vägrat att taga vård om henne. Hon har nu aflidit å fattighuset och jordats på kommunens bekostnad, sedan barnen på tillfrågan förklarat, att de ej ville bekosta hennes begrafning. Barnens beteende har framkallat stor och berättigad harm bland svenskarne i Washington.

Svenska Almanackor

Vi hafva rekvirerat ett stort antal Svenska Almanackor, de som vi blefvo vana vid hemma i gamla landet. De äro efter Chicago horisont och lämpa sig bättre efter förhållandena här i Canada, men innehålla den gamla kända svenska namnsdagsförteckningen m. m.

Denna Almanacka vill ju hvarje svensk familj hafva och det är för läsekretsens räkning vi anskaffat desamma.

Nu kan ni erhålla ett exemplar

FRITT

om ni per omgående eller senast före den 1 januari insänder eder förnyelseprenumeration för nästa år. Om ni häftar i skuld till tidningen bör äfven denna betalas.

Vi vänta en ytterst stor tillströmning af dollrar med thy åtföljande order för Almanackor, hvarför vi råda eder att remittera genast, så att ni kan få dem före jul.

Adressera alla bref och gör remissor betalbara till

SVENSKA CANADA TIDNINGEN

325 Logan Avenue, Winnipeg, Man.